

Ótrúliga gott ár

Ongantið áður hava so nógv fremmand ferðamannaskip verið í Føroyum sum í ár, og alt gekk betur enn nakrantíð

RANDI JACOBSEN

Øll gremja seg um tað vána-liga summarið við littlari sól og ringum terra, men tey, sum hava við vitjanir av fremmandum ferðamannaskipum, lata væl at. Hjá teimum kundi summarið ikki roynst betur.

Ein teirra, sum er á bryggjuni at kalla hvørja ferð eitt av hesum stásiligu skipunum kemur at bryggju ella á redina, er Sigurd Simonsen.

Seinastu árinu hevur hann havt fyrirkjuna Hoyviking Tours, sum skipar fyrri bussferðum fyrri ferðafólkini teir fáu timarnir, skipini stöðga.

Higartil í ár hevur Hoyviking Tours gjørt útferðir fyrri 23 skip í ár, og eitt kemur aftrat í summari.

Sigurd hevur drúgvari royndir enn nakar í Føroyum í hesi vinnu.

Líka frá tí hann byrjaði á skrivstovu hjá Føroya Ferðamannafelag í 1956 hevur hann skipað fyrri útferðum.

Tað eru aðrar fyrirkjuna, sum gera slíkar útferðir, men í ár skipaðu Sigurd og hansara fólk fyrri øllum útferðunum hjá ferðamannaskipunum, sum vitjaðu.

Øðrvísi fólk

Sigurdi dæmar væl hetta arbeiðið, sum bara er um summarið. Men tá hevur hann afturfyrri summarið dagar nógv um oyruni, einki við at arbeiða frá 8 til 16.

Tað er so stuttligt at hava við fólk at gera. Turistar eru eitt serligt fólkslag. Tey fara út at ferðast við opnum eygum, trupulleikarnar hava tey lagt eftir seg heima og vilja hava tað besta burtur úr. Tey siggia bara tað vakra, hitt hevur ongan áhuga. Vit eru eisini øðrvísi, tá vit eru heima, og tá vit eru úti og ferðast, sigur Sigurd.

Tað ræður um at leggja seg eftir, hvat fólkini vilja siggia, og at tey ikki hava nakað at finnst at. T.d. skulu altíð nøkur ley pláss vera í bussinum, so tað ikki hendir, at maður og kona ikki sleppa at sita lið um lið. Sama regla er galdandi, um fólkini skulu inn onkrastaðni at eta.

Ferðaleiðarin má duga teirra mál, og eru fleiri

tjóðir, sum skulu útferð, má hvør tjóð í sín buss.

Tá fólkini koma í land, fáa tey hvør sín bókling um Føroyar, og hesin bóklingur finst á fleiri málum, týskum, enskum, fronskum, svenskum (til skandinávar), ítalskum, og russiskum. Gerast skal eisini ein spanskur.

Tað hevur so ótrúlig nógv at siga, at fólkini fáa nakað í hondina beinanveg, og tað fløvar tey, at hetta er á teirra egna máli

Tey fyrstu í 30-árunum

Tað er ikki nakað nýtt, at fremmand ferðafólkaskip leggja inn í Havn. Tey fyrstu ferðamannaskipini komu higari í 1932, fimm tilsamans fronsk, týsk og eitt norskt. Fram til annan heimsbardaga komu nøkur á hvørjum ári. Undir krignum komu eingi skip, og ikki fyrr enn fyrst í fimti-árunum byrjaðu skipini at koma aftur, fyrri norsk og seinni eisini onnur.

Tað eru fleiri orsøkir til, at tað er so nógv til av ferðamannaskipum, og kappingin er hørð millum reiðarini at gera ferðir.

So er tað áhugin fyrri náttúru, sum fær tey at koma higari, og eisini er gjørt stórt arbeiði uttanlands fyrri at mæla teimum til at koma.

Gjort gott arbeiði

Sigurd heldur tað hjálpa væl, at Tórshavna Havn nakrar ferðir hevur verið á messu uttanlands, at Ferðaræðið ger vart við, at Føroyar eru til, og at t.d. Hoyviking Tours lýsir í cruise-bløðum.

Skipini leggja inn allastaðni á vegnum, fyrri at fólkini ikki skulu vera ov leiingi í senn í sjónum, tí sjálvst um tað er hugnaligt at sigla, so troyttast tey í longdini av bara at siggia hav og himmal.

Góðu havnarviðurskiftini og væl útbygda vegnetið gera okkum betur før fyrri at taka ímóti hesum skipum.

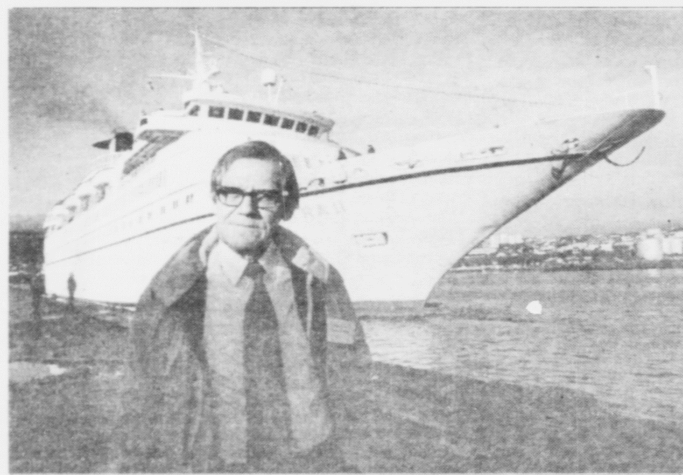
Sleppa longri

Aðrenn Oyggjarvegurin varð samanbundin, bar bara til at gera bussferðir til Kirkjubæjar og niðan í Høydalar, so fólkini spákaðu mest í býnum ella niðan til Hoyvikar.

Nú eru møguleikarnir

Bilurin hjá Sigurdi virkar sum skrivstova á bryggjuni, tá eitt skip kemur. Bussarnir verða talmerktir, og ferðaleiðararnir fáa at vita, hvønn bussin teir skulu í. Á myndin er eisini Tórleif Mikkelsen, skipaumboðsmaður

MYNDIR KALMAR

Tað ræður um, at ferðafólkini fáa sum best burtur av vitjanini, sigur Sigurd Simonsen

fleiri. Tað ber til at senda fleiri bussar avstað í senn, og ferðirnar kunnu vera styttri ella longri. Fyri tað mesta skulu fólkini vera umborð aftur til fastar máltíðir, og tá kann túrin ikki vara longur enn 2-3 timar. Men onkrar bussferðir verða gjørdar, og fólkini fáa eina máltíð á onkrum gistingarhúsi á leiðini.

Sigurd heldur tað vera ein stórán fyrmin, at Føroya Fornminissavn nú er flutt niðan til Hoyvikar, tí nú er lættari at koma til.

Eingin kann liva av at vera ferðaleiðari

At fáa bussar hevur ongantið verið trupult, men við hvørt kann standa á at fáa ferðaleiðarar til øll tey mongu fremmandamálini.

Eingin kann ju liva av at vera ferðaleiðari í Føroyum, men vit hava tibetur fleiri væl útbúgvir fólk, sum bjóða seg fram, sigur Sigurd.

Fleiri av hansara ferðaleiðarum eru studentaskúla-lærarar og aðrir lærarar, og tað er ikki av vild.

Fleiri lærarar eru jú málkønar, og lærarar eru jú vanir við at standa uppi og tosa við eina mannfjöld.

Av og á hava skip avlýst at koma, mangan orsakað av veðrinum, og tað kostar dýrt.

Men í ár avlýsti einki skip, og tað vildi eisini í flestu førum so væl til, at veðrið skikkaði sær væl júst teir dagarnar, tá skipini vóru í Havn.

Gott fólk

Sigurd hevur bara gott at siga um tey fólkini, hann samstarvar við. Gott fólk á skrivstovu, og øll eru líka álitandi.

Bussarnar bígleggur hann altíð í góðar tíð, og dagin fyrri tryggjar hann sær, at teir eru tøkir.

Tað mest positiva er at hava álitandi fólk, og har kann eg nevna, at allir teir

197 bussarnir og tilsvarandi tal av ferðaleiðarum, sum vit hava brúkt í summari, eru møtt rættstundis, sigur Sigurd.

Hann væntar ikki líka

nógvar skipavitanir næsta summari. Kanska 20, neyván fleiri.

Soleiðis er tað bara í hesi óstøðugi vinnuni.

Íbúð í Keypmannahavn

ynskist til framleigu skjótast gjørligt í 1 mánaða ella upp til eitt ár.

Tlf. 32814

Flyvestation Torshavn

søger huse til leje til nye medarbejdere.

Henvendelse

Tlf. 11480, lok. 2010